

РЕШЕНИЕ

№ 6708

гр. София, 07.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **9396** по описа за **2012** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. А. А. срещу Решение от 08.05.2012 г. по НАХД № 22685/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 98983/12.10.2011г., издадено от Началник отдел АНД при сектор ПП към СДВР, с което на С. А. А. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева за извършено нарушение по чл. 315, ал. 1 т.1 от Кодекса за застраховането (КЗ).

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът СДВР, отдел „Пътна Полиция” не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав, като обсъди доводите на

страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

Във въззивното производство съдът е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че от съвкупната преценка на гласните и писмени доказателства се установява по категоричен начин, че извършеното от С. А. А. нарушение на чл. 259, ал. 1, т. 1 КЗ е безспорно установено.

От фактическа страна и въз основа на събрания доказателствен материал обосновано Софийски районен съд приема, че на посочената дата и място (Л. шосе) при извършена проверка жалбоподателя е управлявал на 01.10.2011 год т.а. Т. без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Според актосъставителя и наказващия орган касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 315, ал. 1, т.1 КЗ. Нормата на чл. 259, ал.1, т. 2 от КЗ се отнася до друга категория случаи, като се задължава всяко лице, което управлява МПС при влизане на територията на РБ, когато няма валидна за територията на РБ застраховка, да сключи договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Съобразно чл.218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При извършената служебна проверка съдът намира, че решението на СРС е валидно, допустимо и правилно. При преценката на доказателствения материал съдът не е допуснал нарушение на закона.

По делото не е спорно, че жалбоподателят не е имал сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за процесния автомобил, валидна към момента на извършената проверка (01.10.2011 г.). Същата е сключена на 03.10.2011 год-т. е два дни след констатираното нарушение.

Неоснователни са доводите на касатора, че посочената в НП дата на АУАН 01.10.2011 г. е погрешно посочена и следователно е представлява основание за отмяна на процесното наказателно постановление. Ясно е в случая, че става въпрос за явна техническа грешка, тъй като месец С. съдържа 30 календарни дни.

Отговорността, която законът възлага на физическите лица по реда на чл. 315, ал.1 т. 1 от КЗ се отнася до тези лица, които управляват моторно превозно средство без да имат сключена задължителна застраховка гражданска отговорност. В конкретния случай не се спори, че автомобилът, управляван от С. А. е собственост на лизингова компания, която обикновено предоставя пълномощно на лизингополучателя или

определени от него лица за управление на автомобила. Безспорно е също така и че договор за сключена застраховка гражданска отговорност е сключен на 03.10.2011год, т.е два дни след констатиране на нарушението. Ето защо и касаторът е осъществил фактическия състав на разпоредбата на чл.315 ал.1 т.1 от КЗ и доколкото наложеното административно наказание глоба е в минимален размер от 400 лв, то според съда е наложено законосъобразно, поради което и касационната жалба е неоснователна и обжалваното решение ще следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл.222, ал. 2 предл.1 от АПК, Административен съд София-град, 12 касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.05.2012 г. по НАХД № 22685/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 98983/12.10.2011г., издадено от Началник АНД Отдел ПП при СДВР, с което на С. А. А. е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв. (четиристотин лева) на основание чл. 315, ал. 1 т.1 КЗ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.